

<AGO01><Natural.Sc><Geography.><1983><Book.><ভূগোল.ভা.><মৰল.ডেকা.><1001>

অক্ষাংশ আৰু তাপমণ্ডল

ভূ-পৃষ্ঠৰ ওপৰত কোনো এখন ঠাম্পৰ অৱস্থান নিৰ্ণয় কৰাটো সহজ নহয় ।

কাৰণ গোলাকাৰ পৃথিবীৰ ওপৰত কোনফালে পূব কোনফালে পশ্চিম এন্দ্যে নিৰ্ণয় কৰিব নোৱাৰিব । সেয়েহে ভূ-পৃষ্ঠৰ ওপৰত কিছুমান ৰেখা কল্পনা কৰা হৈছে । এম্প কাল্পনিক ৰেখাবোৰৰ সাহায্যত ভূ-পৃষ্ঠৰ ওপৰত কোনো ঠাম্পৰ অৱস্থান সঠিকভাৱে নিৰ্ণয় কৰিব পাৰি ।

আমি জানোঁ যে পৃথিবীয়ে নিজ মেৰুদণ্ডৰ ওপৰত প্ৰায় ২৪ ঘণ্টাত এবাৰ আৱৰ্তন কৰে । অৱশ্যে পৃথিবীৰ মেৰুদণ্ড বুলি এঁা কাল্পনিক মেৰুদণ্ডৰ কথাহে কোৱা হয় । ঝুঁতুৰতৰাৰ পোনে পোনে তলত থকা , পৃথিবীৰ এম্প কাল্পনিক মেৰুদণ্ডৰ ওপৰ মূৰত থকা বিন্দুটোক উত্তৰ মেৰু বিন্দু , আৰু বিপৰীত ফালে থকা বিন্দুটোক কুমেৰু বা দক্ষিণ মেৰু বিন্দু বুলি ধৰিলোৱা হয় । মেৰুদণ্ড কাল্পনিক হলেও মেৰু বিন্দু দুঁা সুনিদিষ্ট । পৃথিবীৰ আৱৰ্তনৰ লগে লগে ভূ-পৃষ্ঠৰ যিকোনো বিন্দুৰে স্থান পৰিৱৰ্তন হয় । একমাত্ৰ দুঁা মেৰু বিন্দু আপেক্ষিকভাৱে কৰি যিডাল ৰেখা কল্পনা কৰা হৈছে সেয়ে বিষুব বা নিৰক্ষ ৰেখা । পৃথিবীৰ চাৰিওফালে মেৰাম্প স্পয়াক কল্পনা কৰা হৈছে কাৰণে এম্প ৰেখা আচলতে এঁা বৃত্ত ।

নিৰক্ষ ৰেখাম্প পৃথিবীক দুঁা সমান অংশত বিভক্ত কৰিছে । যিটো অংশ সুমেৰুৰ ফালে সেম্পটো উত্তৰ গোলার্ধ আৰু যিটো অংশ কুমেৰুৰ ফালে সেম্পটো দক্ষিণ গোলার্ধ ।

বিষুব ৰেখা আৰু এম্প দুম্প মেৰুৰ সহায়ত কোন ঠাম্প পৃথিবীৰ উত্তৰ বা দক্ষিণ

অংশৰ কোনথিনিত আছে উলিয়াৰ পাৰি । মাঠোন স্পয়াতেম্প অৱশ্যে ঠাম্পখনৰ
সঠিক অৱস্থান নিৰ্ণয় কৰিব নোৱাৰি । পূৰ্ব বা পশ্চিমৰ অৱস্থান উলিয়াৰ
কাৰণে সুমেৰুৰ পৰা কুমেৰুলৈ , লণ্ডনৰ ওচৰত থকা গ্ৰীণোউম্পচৰ (
Greenwich)

মান মন্দিৰৰ ওপৰেদি বিষুৱ বেখাৰ ওপৰত লম্বভাৱে যি বেখা কল্পনা কৰা হৈছে
তাকে মুখ্য বা প্ৰধান দ্রাঘিমা বেখা (Prime meridian) বোলা হয় ।
দুম্প মেৰু সংযোগী বেখাৰ কাৰণে স্প আচলতে এঁা অৰ্ধবৃত্তহে ।

কোনো এখন ঠাম্প বিষুৱ বেখাৰ পৰা কিমান উত্তৰ বা দক্ষিণত আৰু
প্ৰধান দ্রাঘিমা বেখাৰ পৰা কিমান পূৰ্বত বা পশ্চিমত এম্প টুঁ জোখ পালে
ঠাম্পখনৰ সঠিক অৱস্থান জানিব পাৰি ।

অক্ষাংশ আৰু অক্ষবেখা (Latitude and Parallels of Latitude) :

সমলত ক্ষেত্ৰত টুঁ বিন্দুৰ দূৰত্ব ছেঁটিমিাৰ আদিত প্ৰকাশ কৰিব পাৰি ।

কিন্তু গোলকৰ ওপৰত অৱস্থিত টুঁ বিন্দুৰ দূৰত্ব সেম্পদৰে উলিয়াৰ নোৱাৰি ।
সেয়েহে গোলকৰ ওপৰত থকা টুঁ বিন্দুৰ দূৰত্ব কৌণিক জোখত প্ৰকাশ কৰা
হয় । ভূ-পৃষ্ঠৰ ওপৰৰ যিকোনো দুখন ঠাম্পৰ পৰা ভূ-কেন্দ্ৰলৈ কল্পিত ব্যাসার্ধ
টুঁৰ দ্বাৰা ভূ-কেন্দ্ৰত যঁৈ কোণ উৎপন্ন হয় সিয়েম্প এম্প দুখন ঠাম্পৰ কৌণিক
দূৰত্ব (angular distance) । ডিগ্ৰী , মিনি , ছেকেণ্ড আদিৰ দ্বাৰা এম্প
দূৰত্ব প্ৰকাশ কৰা হয় ।

পৃথিবী টুঁ বিবৌ গোলক । সেম্প কাৰণে স্পয়াৰ পৰিধিৰ কৌণিক
জোখ ৩৬ ডিগ্ৰী । সেম্প হিচাবে বিষুৱৰ পৰা সুমেৰু বা কুমেৰুলৈ দূৰত্ব পৃথিবীৰ
পৰিধিৰ চাৰিভাগৰ এভাগ অৰ্থাত্ স্পয়াৰ কৌণিক জোখ ৩৬০ ডিগ্ৰী ব ৯০ ডিগ্ৰী ।
বিষুৱ বেখাৰ পৰা উত্তৰত বা দক্ষিণত থকা কোনো স্থানৰ কৌণিক
দূৰত্বম্প সেম্প স্থানৰ অক্ষাংয়শ (Latitude) ।

বিষুরবেখাৰ অক্ষাংশ ০ ডিগ্ৰী ধৰি লোৱা হৈছে । এতেকে সুমেৰু ৯০ ডিগ্ৰী
উত্তৰ অক্ষাংশ আৰু কুমেৰু ৯০ ডিগ্ৰী দক্ষিণ অক্ষাংশ হয় । বিষুৱ বৃহত্বৰ পৰা
সুমেৰুলৈ

প্ৰত্যেক ১ ডিগ্ৰী অন্তৰত ৯০° বিষুৱৰ সমান্তৰাল অক্ষবৃত্ত বা অক্ষবেখা কল্পনা কৰা
হৈছে । অৱশ্যে ঠিক সুমেৰুত গৈ অক্ষবৃত্ত ট্ৰাং বিন্দুতে পৰিণত হয় । সেম্পদৰে
কুমেৰুলৈও ৯০° বিষুৱৰ সমান্তৰাল অক্ষবৃত্ত বা অক্ষবেখা কল্পনা কৰা হৈছে
আৰু কুমেৰুত অক্ষবৃত্ত ট্ৰাং বিন্দু হৈছে । পৃথিবী গোলাকাৰ বাবে বিষুৱ-বৃত্তম্প
অক্ষবৃত্তবোৰ ভিতৰত বৃহত্ম । অক্ষ বৃত্তবোৰ উত্তৰলৈ আৰু দক্ষিণলৈ ক্ৰমে
সৰু হৈ মেৰুত একোঁ বিন্দুত পৰিণত হৈছে । //

দ্রাঘিমাংশ আৰু সময় (Longitude and Time)

আমি আগতে প্ৰধান দ্রাঘিমাবেখাৰ কথা পাম্প আহিছোঁ । লণ্ঠনৰ ওচৰৰ
গ্ৰীণটুম্পচ মান মন্দিৰৰ ওপৰেদি বিষুৱবেখাৰ লম্ব হিচাবে সুমেৰু আৰু কুমেৰু
বিন্দু সংযোগীৰেখা বা অৰ্ধবৃত্তম্প প্ৰধান বা মুখ্য দ্রাঘিমাবেখা (Prime
Meridian) । গ্ৰীণটুম্পচৰ প্ৰধান দ্রাঘিমাবেখাক ০ ডিগ্ৰী ধৰি তাৰ পূবলৈ ১৮০ ডিগ্ৰী
আৰু পশ্চিমলৈ ১৮০ ডিগ্ৰী ৰে পৃথিবীক সমানে দুভাগ কৰা হয় , আৰু বিষুববেখাৰ
ওপৰত প্ৰতি ডিগ্ৰী আঁতৰত একোঁ একোঁ দ্রাঘিমাবেখা কল্পনা কৰা হয় । এম্পদৰে
প্ৰয়োজন অনিসবি বিষুৱবেখাত অৱস্থিত প্ৰত্যেকটো বিন্দুৰ মাজেদি দুয়োঁ মেৰু
বিন্দুলৈ একোঁ দ্রাঘিমাবেখা কল্পনা কৰি লব পাৰি । দ্রাঘিমাবেখাক মধ্যাহৰেখা
বা মধ্যবেখাও বোলা হয় ।

দ্রাঘিমাংশ আৰু দ্রাঘিমাবেখা : (Longitude and Meridians) :

অক্ষাংশ গণনা কৰ্বোতে যিদৰে বিষুৱবেখাক মূল অক্ষবেখা বা ০ ডিগ্ৰী অক্ষাংশ
বুলি ধৰা হয় , ঠিক তেনেকৈ দ্রাঘিমাংশ নিৰ্ণয় কৰ্বোতে মুখ্য মধ্যবেখা (Prime
Meridian) ক ০ ডিগ্ৰী দ্রাঘিমাংশ বুলি ধৰা হয় ।

প্রধান দ্রাঘিমাবেখাৰপৰা পূৰত বা পশ্চিমত কোনো স্থানৰ কৌণিক

দূৰত্ব সেম্প স্থানৰ দ্রাঘিমাংশ ।

কোনো এখন ঠাম্পৰ দ্রাঘিমা উলিয়াবলৈ হলে , প্ৰথমে সেম্প ঠাম্পৰপৰা

ভূকেন্দ্ৰলৈ এডাল ৰেখা কল্পনা কৰিব লাগে । তাৰ পাছত সেম্প ঠাম্পৰ মাজেদি

যোৱা

অক্ষ-ৰেখাডালে প্রধান দ্রাঘিমাক যিঁো বিন্দুত ছেদ কৰে সেম্প বিন্দুৰপৰা ভূ-কেন্দ্ৰলৈ

আন এডাল ৰেখা কল্পনা কৰিব লাগে । এম্প দুডাল ৰেখাম্প ভূ-কেন্দ্ৰত যি কোণ

কৰে সেয়ে সেম্প ঠাম্পৰ দ্রাঘিমাংশ । ঠাম্পখন প্রধান দ্রাঘিমাৰ পূৰত থাকিলে পূৰ

দ্রাঘিমাংশ আৰু পশ্চিমত থাকিলে পশ্চিম দ্রাঘিমাংশ বোলা হয় ।

গুৱাহাটীৰ দ্রাঘিমাংশ ৯২ ডিগ্ৰী । অৰ্থাৎ গুৱাহাটীৰ দ্রাঘিমাৰ ভূ-ব্যাসাৰ্দ্ধম্প আৰু

প্রধান দ্রাঘিমাৰ ভূ-ব্যাসাৰ্দ্ধম্প ভূ-কেন্দ্ৰত ৯২ ডিগ্ৰী কোণ উৎপন্ন কৰে ।

পৃথিবীৰ পৰিধিক প্রধান দ্রাঘিমাৰপৰা পূৰলৈ ১৮০ ডিগ্ৰী আৰু পশ্চিমলৈ ১৮০ ডিগ্ৰী
ত

সমানে ভগোৱা হৈছে । প্রধান দ্রাঘিমাৰ পূৰৰ দ্রাঘিমাংশবোৰক পূৰ দ্রাঘিমাংশ

আৰু পশ্চিমৰ দ্রাঘিমাংশবোৰক পশ্চিম দ্রাঘিমাংশ বোলা হয় ।

ঝোঁ কথা মন কৰিবলগীয়া যে প্রধান দ্রাঘিমাবেখাৰ পূৰৰ ১৮০ ডিগ্ৰী দ্রাঘিমাংশ

আৰু পশ্চিমৰ ১৮০ ডিগ্ৰী দ্রাঘিমাৰেখা প্ৰকৃততে একেডাল । গতিকে ১৮০ ডিগ্ৰী

দ্রাঘিমাবেখাডালক পূৰ পশ্চিম একো বোলা নহয় । ০ ডিগ্ৰী দ্রাঘিমাবেখা আৰু ১৮০

ডিগ্ৰী

দ্রাঘিমাবেখাম্প মেৰুৰ মাজেৰে একোঁ পূৰ্ণ বৃত্ত কৰে । সেম্পদৰে যিকোনো

দ্রাঘিমাবেখাম্প

তাৰ ঠিক বিপৰীতত থকা দ্রাঘিমাবেখাডালৰ লগলাগি পূৰ্ণ বৃত্ত কৰে । এম্প

বৃত্তবোৰৰ কেন্দ্ৰম্প ভূ-কেন্দ্ৰ । এম্পবোৰক গুৰু বৃত্ত (Great Circle) বোলে ।

পৃথিবীর আঞ্চলিক গতির কাবণে পূববর্পণ পশ্চিমলৈ স্পডালৰ পিছত সিডালকৈ দ্রাঘিমাৰেখা যেতিয়া সূর্যৰ সমুখীন হয় , তেতিয়া একোডাল দ্রাঘিমাৰেখাৰ এফালৰ মেৰুবৃত্তৰপৰা সিফালৰ মেৰুবিন্দুলৈকে সকলোৰোৰ ঠাম্পতেম্প একেলগে মধ্যাহ্ন হয় । প্রত্যেকডাল দ্রাঘিমাৰেখাম্প প্রত্যেকটো অক্ষবৃতকে সমকোণত ছেদ কৰে বুলি কল্পনা কৰা হয় । তথাপি পৃথিবী গোলাকাৰ হেতুকে দ্রাঘিমা রেখাৰোৰ মেৰুবিন্দুত লগ হয়গৈ । এম্প কাৰণেম্প বিষুৱৰেখাৰ ১ ডিগ্ৰী ব্যৱধানৰ দুডাল দ্রাঘিমা

ৰেখাৰ মাজৰ দূৰত্ব ১১১.৩৬ কি. মি. , কিন্তু ৩০ ডিগ্ৰী উত্তৰ বা দক্ষিণ অক্ষৰেখাত স্পহঁতৰ দূৰত্ব ৯৬.৫৬ কি. মি. , ৬০ ডিগ্ৰী উত্তৰ বা দক্ষিণ অক্ষৰেখাত ৫৪.৭২ কি.মি.

আৰু ৮০ ডিগ্ৰী অক্ষৰেখাত ১৯.৩১ কি. মি. হয়গৈ । //

বায়ুমণ্ডল Atmosphere

পর্যালোচনা :

আমি জানো যে পৃথিবীক আৱি বায়ুমণ্ডল নথকাহেঁতেন স্পয়াত কোনো প্ৰাণৰ সঞ্চাৰ নহ'লহেতেন । বায়ুমণ্ডল আছে কাৰণেম্প পৃথিবীত জীৱ-জন্ম ; ত্ৰৃতৰু হব পাৰিছে । এম্প বায়ুমণ্ডলৰ মূল উপাদান কেম্পো হ'ল তাপ , চাপ আৰু

জলীয় ভাপ । এম্প তিনি উপাদানৰ ক্ৰিয়া , প্ৰক্ৰিয়া আৰু প্ৰভাৱৰ ফলেম্প হ'ল বতৰ । এই ঋতুৰ বায়ুৰ তাপ , চাপ , গতি , আদৃতা , বৃষ্টিপাত স্পত্যাদিৰ সম্মিলিত প্ৰভাৱক আমি সেম্প ঠাম্পৰ বতৰ বোলোঁ । আকৌ সেম্প ঠাম্পৰ অন্ততঃ ৩০ বছৰৰ সকলো ঋতুৰে বতৰৰ গড় অৱস্থাকে জলবায়ু বোলা হয় । পৃথিবীৰ বিভিন্ন অঞ্চলৰ জলবায়ু বিভিন্ন । অঞ্চলভেদে জলবায়ু ভিন্ন ভিন্ন হোৱাৰ কাৰণ এয়ে যে অক্ষাংশ , ঠাম্পৰ উচ্চতা , সাগৰৰ দূৰত্ব , সমুদ্ৰোসোঁতৰ উত্তাপ ,

বায়ুপ্রবাণ

বৃষ্টিপাত , পর্বত-পাহাৰৰ অৱস্থান , ভূমিভাগৰ ঢাল , আৰু অৱণ্যৰ গহনতা আৰু
অৱস্থিতি আৰু মাৰি উপাদান , স্পত্যাদি বহুতো কাৰকে জলবায়ুৰ ওপৰত প্ৰভাৱ
বিভাৱ কৰে । আমি তলত জয়বায়ুৰ উপাদানকেন্দ্ৰীৰ সম্যক আলোচনা কৰিম ।

বায়ুৰ তাপ :

বায়ুমণ্ডলৰ তাপৰ ঘাস্প উৎস সূৰ্য । সূৰ্যৰ কিৰণ যেতিয়া বায়ুমণ্ডল ভেদ
কৰি ধৰাপৃষ্ঠত পৰেছি , তেতিয়া কিছু পৰিমাণে প্ৰত্যক্ষ সূৰ্যকিৰণৰ দ্বাৰা আৰু
ঘাস্পকৈ ধৰাপৃষ্ঠৰপৰা বিকিৰণ হোৱা তাপৰ দ্বাৰা বায়ুমণ্ডল উত্পন্ন হয় । বায়ুমণ্ডলৰ
আৰম্পতকৈ তলৰ ঘিৰো শৰ ভূপৃষ্ঠৰ গাতে লাগি থাকে , সেম্পৰ শৰটোৰ বায়ুখিনি
এস্পদৰে ৰ'দ পৰিলেম্প গৰম হৈ উঠে । গৰম হোৱাৰ লগে লগে এস্প বায়ু
প্ৰসাৰিত আৰু পাতল হৈ ওপৰলৈ উঠি যায় । এস্পদৰে ওপৰলৈ উঠি যোৱা
বায়ুৰ ঠাম্প পূৰ্বাবলৈ চাৰিওফালৰপৰা শীতল বায়ু আছে । এস্প শীতল বায়ুও
গৰম হৈ ওপৰলৈ উঠি যায় আৰু সেম্প ঠাম্প পূৰ্বাবলৈ পুনৰ নতুন শীতল বায়ু
আছে । এস্পদৰে বায়ুমণ্ডল কিছু পৰিমাণে উত্পন্ন হৈ উঠে । ওপৰলৈ উঠি যোৱা
উত্পন্ন বায়ু ক্ৰমান্বয়ে তাপ বিকিৰণ কৰি শীলত হয় । আমি জানো যে
ধৰাপৃষ্ঠৰপৰা যিমানেম্প ওপৰলৈ যোৱা যায় বায়ুৰ চাপো সিমানেম্প কমি যায় ।
এস্পদৰে ওপৰলৈ উঠি যোৱা উত্পন্ন বায়ু প্ৰসাৰিত হৈও শীলত হয় । তদুপৰি
ওপৰৰ শীতল বায়ুৰ সংস্পৰ্শলৈ আহিও উঠি যোৱা বায়ুখিনি কিছু পৰিমাণে শীতল
হয় ।

বায়ুৰ তাপ জুখিবলৈ তাপমান যন্ত্ৰ আছে । স্পয়াৰ সহায়ত তাপৰ মাত্ৰা
ছেন্টিগ্ৰেড (ডিগ্ৰী C) বা ফাৰেনহাম্প (ডিগ্ৰী F) ক্ষেত্ৰত প্ৰকাশ কৰা হয় ।
তাপৰ পাৰ্থক্য : বায়ুমণ্ডলৰ বিভিন্ন উচ্চতাত আৰু ধৰাপৃষ্ঠৰ বিভিন্ন স্থানত
উত্তাপৰ তাৰতম্য লক্ষ্য কৰা যায় । দিনটোৰ আৰু বছৰটোৰ বিভিন্ন সময়তো

আমি উত্তাপৰ তাৰতম্য অনুভৱ কৰোঁ ।

পৃথিবীৰ সমুদ্ৰ-পৃষ্ঠৰপৰা যিমানেস্প ওপৰলৈ উঠি যোৱা যায় সিমানেস্প
বায়ুমণ্ডলৰ উত্তাপ কমি যায় । স্পয়াৰ কাৰণ হ'ল পৃথিবীৰ গাতে লাগি থকা বায়ুৰ
স্তৰত ধূলিকণা , জলীয় ভাপ স্পত্যাদি বেছিকৈ থকা আৰু সেম্প কাৰণে এস্প
বায়ুৰ তাপ গ্ৰহণ আৰু সংৰক্ষণৰ ক্ষমতা অধিক । ওপৰৰ বায়ু , তুলনামূলকভাৱে
বিশুদ্ধ আৰু তলৰ বায়ুতকৈ ধূলিকণা আৰু জলীয় ভাপৰ প্ৰাচুৰ্য কম । গতিকে
এস্প বায়ুৰ তাপ গ্ৰহণ আৰু সংৰক্ষণৰ ক্ষমতাও কম । এস্পৰোৰ কাৰণত তাপৰ
উলম্বিক বিতৰণলৈ লক্ষ্য কৰিলে দেখা যায় যে সমুদ্ৰপৃষ্ঠৰপৰা প্ৰতি ১০০ মিৰ
উন্নতিত প্ৰায় ৬ ডিগ্ৰী ছেঁটিগ্ৰেড হাৰত অপৰিগতিত বায়ুমণ্ডলৰ উত্তাপ কমি যায় ।
এস্প হ্ৰাসকে লেপছৰ হাৰ (Lapse Rate) বুলিও কম । এস্প হ্ৰাসৰ কাৰণেস্প
ছিলঙ্গৰ দৰে ওখ পৰ্বত-পাহাৰৰ ওপৰত আমি জাৰ অনুভৱ কৰোঁ ।
ধৰাৰ্পষ্ঠৰ বিভিন্ন ঠাম্পত আৰু একে ঠাম্পতে বিভিন্ন সময়ত তাপৰ হ্ৰাস-বৃদ্ধি
দেখা যায় । তাপৰ অনুভূমিক বিতৰণলৈ লক্ষ্য কৰিলে তলত লিখা তাৰতম্যখনি
চকুত পৰে :

(ক) পৃথিবীৰ যি ঠাম্পত যেতিয়া মধ্যাহ্ন হয় , সেম্প ঠাম্পত তেতিয়া সূৰ্যৰশ্মি
লস্বভাৱে পৰে । লস্বভাৱে অহা সূৰ্যৰ কিৰণে বায়ুমণ্ডল থিতাতে ভেদ কৰি
আহি ধৰাতলৰ কম ঠাম্পত পতিত হয় । গতিকে দুপৰীয়া ব'দত বায়ুমণ্ডল বেছি
উত্পন্ন হয় আৰু আমাৰ বেছি গৰম লাগে । কিন্তু ৰাতিপুৱা বা আবেলি সূৰ্যৰশ্মি
হেলনীয়াকৈ বায়ুমণ্ডলৰ বহু অংশ ভেদ কৰি আহিব লাগে । তদুপৰি এস্প বশ্মি
তেতিয়া ধৰাতলৰ বহু ঠাম্পত বিয়পি পৰে । গতিকে ৰাতিপুৱা বা আবেলি ব'দত
বায়ুমণ্ডল কম গৰম হয় আৰু আমাৰ বেছি গৰম নালাগে । //
বায়ু প্ৰবাহ বা বতাহ

বায়ুৰ চাপৰ কথা আলোচনা কৰোঁতে আমি পাঞ্চছোঁ যে বায়ুমণ্ডলৰ ক'বৰাত

বায়ুপ চাপ বেছি , ক'ব্বাত কম হব পাৰে । য'ত বায়ুৰশ চাপ বেছি তাক আমি
উচ্চচাপ অঞ্চল আৰু য'ত স্প কম তাক নিম্নচাপ অঞ্চল বোলেঁ । পানী যেনেকৈ
স্বাভালিকতে উচ্চাংশৰ পৰা নিম্নংশলৈ বৈ যায় বায়ুও তেনেকৈ উচ্চচাপৰ পৰা
নিম্নচাপলৈ গতি কৰে । স্পয়াকে বায়ুপ্ৰবাহ বা বহাত বোলে । নিম্নলিখিত কাৰণ
সমৃহত বায়ুমণ্ডলত চাপৰ তাৰতম্য আৰু তাৰ ফলত বায়ুৰ চলাচল বা বতাহৰ
সৃষ্টি হব পাৰে ।

- (১) ধৰাপৃষ্ঠত লাগি থকা বায়ু কিবা কাৰণত উত্পন্ন আৰপ প্ৰসাৰিত হৈ
তাৰ ঘনজ্ব আৰু কমি যাব পাৰে । তেতিয়া এস্প বায়ু লঘু হৈ ওপৰলৈ উঠি যায় ।
- (২) ধৰাপৃষ্ঠৰ উত্পন্ন বায়ুৰ চাপ কমি গৈ সি ওপৰলৈ উঠি গলে সেম্প
খালী ঠাম্প পূৰাবলৈ চাৰিওফালৰ উচ্চচাপৰ পৰা বতাহৰ বলিব পাৰে ।
- (৩) বায়ুমণ্ডলৰ ওপৰৰ বায়ু কেতিয়াৰা কিবা কাৰণত হঠাতে অতি শীলত
হৈ গধুৰ হৈ গলেও ধৰাপৃষ্ঠলৈ নামি আহিব পাৰে ।
- (৪) কোনো বায়ুপুঞ্জত থকা জলীয় ভাপ কিবা কাৰণত হঠাতে শীতল হৈ
গধুৰ হলেও ধৰাপৃষ্ঠলৈ নামি আহিব পাৰে ।
- (৫) কোনো বায়ুপুঞ্জত জলীয় ভাপৰ পৰিমাণ কিবা কাৰণত বাঢ়ি গলে
সেম্প বায়ু পুঞ্জত চাপ কমি যায় । তেতিয়া সি ওপৰলৈ উঠি যায় ।

বায়ুচাপ বলয় :

বতাহৰ কথা পৰিষ্কাৰকৈ বুজিবলৈ হলে ধৰাপৃষ্ঠৰ বায়ুচাপ বলয়বোৰৰ কথা
বুজা আৱশ্যক । আমি আগতে পাম্প আহিছোঁ যে ধৰাপৃষ্ঠত নিবক্ষীয় অঞ্চলৰপৰা
মেৰুলৈ বায়ুচাপ কমি যায় । চাপৰ লএস্প তাৰতম্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি ধৰাপৃষ্ঠৰ
বায়ুক নিম্নলিখিত চাপ বলয়কেম্পীত ভগাৰ পাৰি :

- (১) নিবক্ষীয় নিম্নচাপ বলয় : বিশুৱৰেখাৰ দুয়োফালে ৫ ডিগ্ৰী ৰপৰা ১০ ডিগ্ৰী
অক্ষাংশৰ মাজত সূৰ্য্যকিৰণ সততে লস্বভাৱে পৰে কাৰণে এস্প অঞ্চলৰ বায়ু উত্পন্ন

হয় । তদুপরি এম্প অঞ্চলত স্থলভাগতকে জলভাগ বেছি । গতিকে স্পয়াৰ বায়ুত অধিক জলীয় ভাপ থাকে । এনেবোৰ কাৰণত গোটেম্প নিৰক্ষীয় অঞ্চলত ত্ৰাণ স্থায়ী নিষ্ঠচাপ বলয়ৰ সৃষ্টি হৈছে । সূৰ্যৰ উত্তৰায়ন আৰু দক্ষিণায়নৰ কাৰণে এম্প বলয়। ৫ ডিগ্ৰী - ১০ ডিগ্ৰী অক্ষাংশমান উত্তৰ আৰু দক্ষিণলৈ স্থানান্তৰিত হয় । নিৰক্ষীয় অঞ্চলপৰা বায়ু ওপৰলৈ উঠি যোৱাত স্পয়াৰ খালী ঠাম্প পূৰ্বাবলৈ দুয়োফালৰপৰা বতাহ আহে হয় কিন্তু এম্প বতাহো নিৰক্ষীয় অঞ্চল আহি পোৱাৰ লগে লগে গৰম ৰাকু পাতল হৈ ওপৰলৈ উৰি যায় । গতিকে নিৰক্ষৰেখাৰ উত্তৰে আৰু দক্ষিণে স্থানভেদে ৩ ডিগ্ৰী ৰপৰা ৯ ডিগ্ৰী অক্ষাংশৰ ভিতৰত বিশেষ কোনো

বতাপ দেখা নাযায় । স্পয়াকে নিৰক্ষীয় শান্ত বলয় বা ড'লড্ৰামছ (doldrums) বোলা হয় ।

(২) উপক্রান্তীয় উচ্চচাপ বলয় : নিৰক্ষীয় অঞ্চলৰ উত্পন্ন , পাতল বায়ু ওপৰলৈ উঠি দুম্প মেৰুৰফালে আগবঢ়াবলৈ ধৰে । ওপৰলৈ উঠাৰ লগে লগেম্প শীতল হবলৈ ধৰে । তদুপৰি ওপৰৰ শীতল বতাহৰ সংস্পৰ্শলৈ আহিও স্প শীতল হয় । গতিকে কিছুদূৰ মেৰুমুখে আগবঢ়াৰ পাছত এম্প বায়ু যথেষ্ট শীতল আৰু গধুৰ হৈ ৩০ ডিগ্ৰী উত্তৰ আৰু দক্ষিণ অক্ষাংশমানত ৰধৰাপৃষ্ঠলৈ নামি আহে ।
আনহাতে

আকৌ মেৰুৰ ফালৰপৰা বিষুৱৰ ফাললৈ বায়ুমণ্ডলৰ উচ্চতাৰেদি অহা বতাহো এম্প অঞ্চলতে তললৈ নামে । গতিকে ৩০ ডিগ্ৰী উত্তৰ আৰু দক্ষিণাংশৰ আশেপাশে

একৌ স্থায়ী উচ্চচাপ বলয় সৃষ্টি হয় । সূৰ্যৰ উত্তৰায়ণ আৰু দক্ষিণায়নৰ বাবে এম্প চাপবলয় দুঃও ঝতুভেদে অলপ উত্তৰ বা দক্ষিণলৈ স্থানান্তৰিত হয় ।

উপক্রান্তীয় উচ্চচাপ বলয়তো সাধাৰণতে বতাহ বলা দেখা নাযায় , গতিকে

এম্প অঞ্চলক উপক্রান্তীয় শান্তবলয় বুলিও কোরা হয় । কেতিয়াৰা এম্প অঞ্চল স্পমান নিৰ্থৰ হৈ পৰে যে তাত পালতৰা জাহাজো নচলা হয় । মধ্যযুগত স্পটৰোপৰপৰা দক্ষিণ আমেৰিকালৈ যোৱা স্পটৰোপীয় না঱িকৰ পালতৰা নাও দক্ষিণ গোলার্ধৰ এম্প উপক্রান্তীয় অঞ্চলত বতাহৰ অভাৱত স্পমান অসুবিধাত পৰিছিল , যে তেওঁলোকে লগত নিয়া ঘোৰা সাগৰত পেলাম্প দি বোজা কমাম্প নাও বঠাবে চলাৰ লগা হৈছিল । গতিকে এম্প উপক্রান্তীয় শান্তবলয়কে অশ্র অক্ষাংশ (

Horse

latitude) বুলিও জনা যায় । //

আৰ্দ্বতা আৰু বৃষ্টিপাত

সূৰ্যৰ তাপত ধৰাপৃষ্ঠৰ খাল-বিল , নদ-নদী , হৃদ , সাগৰ আৰু শীতপ্ৰধান ঠাম্পৰ বৰফপুঁজৰপৰা জলীয় ভাপ উঠি বায়ুমণ্ডলত মিলি থাকে । এম্প জলীয় ভাপ কম বেছি পৰিমাণে গোটম্পে বায়ুমণ্ডলতে থাকে । গতিকে অতি শুকান মৰুভূমিৰ ওপৰৰ বায়ুকো স শুকান বুলিব নোৱাৰি । স্থান আৰু ঋতুভেদে বায়ুমণ্ডলৰ বিভিন্ন ভঅংশৰ জলীয় ভাপৰ পৰিমাণৰ হ্ৰাস বৃদ্ধি হয় । এম্প জলীয় ভাপেম্প সময়ত ঘনীভূত

হৈ কুঁৱলী , নিয়ৰ , তুষাবপাত বৃষ্টিপাত স্পত্যাদি ৰূপত বায়ুমণ্ডলৰপৰা ধৰাপৃষ্ঠৰ নৈ , বিল , খাল , হৃদ , সমুদ্ৰ স্পত্যাদিক পৰেহি । স্পয়াকে জলচক্ৰ বোলে ;
বায়ুমণ্ডলত

এম্পদৰে মিশ্ৰিত হৈ থকা জলীয় ভাপৰ পৰিমাণকে আৰ্দ্বতা ৰে বুজোৱা হয় ।
এম্পখনিতে এৰা প্ৰাকৃতিক নিয়মৰ কথা আমি জনা দৰকাৰ : বায়ু যিমানেম্প উত্তপ্ত হয় তাৰ জলীয় ভাপ ধাৰণৰ ক্ষমতাও সিমানেম্প বাঢ়ে । উদাহৰণস্বৰূপে ,
এক নিৰ্দিষ্ট আয়তনৰ বায়ুৱে ১০ ডিগ্ৰী ছেঁগ্ৰেড উত্তাপত যিখিনি জলীয় ভাপ ধৰি
ৰাখিব পাৰিব । আনহাতে আকৌ বায়ুখনিব উত্তাপ ৫ ডিগ্ৰী ছেঁগ্ৰেডলৈ কমাম্প

দিলে ,

আগৰ জলীয় ভাপ গোষ্পথিনি বাস্প অৱস্থাত থাকিব নোৱাৰিব পাৰে , আৰু
তেতিয়া ভাপৰ কিছু অংশ ঘনীভূত হৈ পানীৰ কণিকালৈ পৰিবৰ্তিত হব পাৰে ।
এম্পদৰে ঘনীভূত হোৱা পানীৰ কণিকা আমি কুঁৰলী , নিয়ৰ , মেঘ , বৃষ্টিপাত
স্পত্যাদি

অধোক্ষেপনৰ ৰূপত দেখিবলৈ পাওঁ । এম্পৰোৰ কথা পৰিষ্কাৰকৈ বুজিবলৈ আমি
বায়ুৰ নিৰপেক্ষ আৰু আপেক্ষিক আৰ্দ্ধতাৰ কথা বুজা দৰকাৰ ।

নিৰপেক্ষ আৰ্দ্ধতা (Absolute Hemidity) : কোনো নিৰ্দিষ্ট উভাপৰ
একপুঁজি বায়ুত স্বাভাৱিকতে থকা জলীয় বাস্পক সেম্প বায়ুখিনিৰ নিৰপেক্ষ আৰ্দ্ধতা
বোলে । স্পয়াক একক ঘন আয়তনেৰ প্ৰকাশ কৰা হয় । ধৰা হওক , ১০ ডিগ্ৰী
ছেণ্টিগ্ৰেড

উভাপত কোনো

